

سفرنامه و عکس‌های کودا

سپاستین

منصور ضابطیان

سپاستین★: سفرنامه و عکس های کوبا

نویسنده: منصور ضابطیان

طراح گرافیک: حبیب ایلون

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۵: ۲۲۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۲-۰۲-۴

نشر: تهران کد پستی ۱۳۱۶۶۳۳۵۶۳

تلفن و دورنگ: ۸۸۹۹۶۱۰۰۸۱ ۱۸۰۰ تومان

سرشناسه ● ضابطیان، منصور، ۱۳۴۹ -

عنوان و نام پدیدآور ● سفرنامه / منصور ضابطیان.

مشخصات نشر ● تهران: منش، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری ● ۱۶۸ ص: مصور (بخش رنگی).

شابک ● ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۲-۰۲-۴

وضعیت فهرست نویسی ● فیبا

یادداشت ● بالای عنوان: سفرنامه و عکس های کوبا

عنوان دیگر ● سفرنامه و عکس های کوبا

موضوع ● ضابطیان، منصور، ۱۳۴۹ - سفرها - کوبا - خاطرات

موضوع ● سفرنامه های ایرانی - قرن ۱۴

موضوع ● Travelers' writings, Iranian -- 20th century

موضوع ● کوبا - مصور

موضوع ● Cuba -- Pictorial works

رده بندی کنگره ● ۱۳۹۵ ۲س/آص/۴۶۵G

رده بندی دیویی ● ۹۱۰/۴

شماره کتابشناسی ملی ● ۴۵۲۳۴۹۳

ح تمامی حقوق برای نشر مثلث محفوظ است.

WWW.MOSALLAS.COM

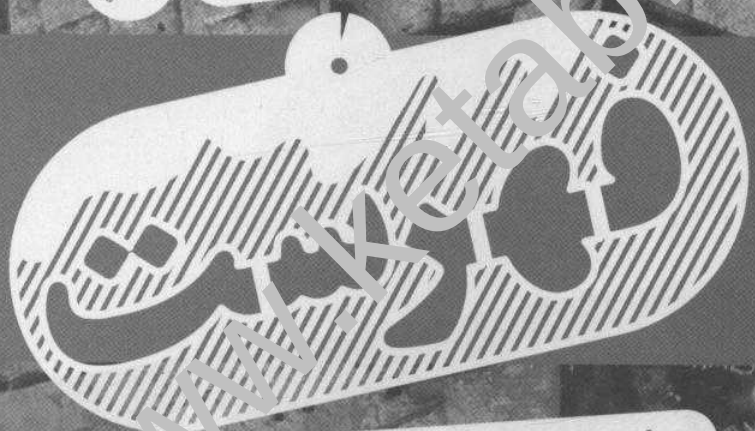
INFO@MOSALLAS.COM

۲۳ مقدمه

۲۷ بازیگران به ترتیب ایفای نقش

۳۱ سلفی با اعمال شاقه

۳۷ شکست سناریوی اول

۲۷ سفره‌ی انقلاب

۵۹ مهمانی بزرگ

۲۱ خانه‌ی امن ماریا

۱۹ هتل‌های شبانه

خوشه‌های موز ۹۶

دوستِ اینتِرتِقی ۱۰۹

دولولِ کارخانه‌ی باس اندکو ۱۱۷

تپلی ۱۲۳

غروب نارنجی ۱۲۶

آخرین پیغام ۱۳۵

رویدادهای مهم تاریخ کوبا ۱۳۹

در مقدمه‌ی این کتاب من خواهم پیش از هر چیز سپاسگزاری ویژه‌ای کنم از آقای باراک اوباما که در سال سفر من به کوبا بسیار مؤثر بود. اگر اوباما نبود شاید حالا حالا‌ها پای من به کوبا نمی‌رسید، و این کتاب هم پیش روی شما نبود. سال‌ها بود قصد داشتم به کوبا بروم اما نمی‌شد. کارهای متعدد و دوری راه و سفرهای کاری و غیرکاری همه باعث شد، بود این آرزوی همیشگی عقب بیفتد و هیچ‌گاه جامه‌ی عمل نپوشد. کوبا می‌توانست سفری روپیمانی باشد که خوراک یک کتاب کامل را فراهم کند؛ جایی در انتهای دنیا که هم برای من ناشناخته بود و هم برای خوانندگان کتاب‌هایم در ایران.

از نیمه‌ی دوم سال ۱۳۹۴ زمزمه‌ی برقراری رابطه بین آمریکا و کوبا در رسانه‌ها پیچید. یک دشمنی دیرینه‌ی تاریخی قرار بود فراموش و اختلافات کنار گذاشته شود. خبرها را دنبال می‌کردم اما هنوز برایم جدی نبود تا اینکه در اوایل زمستان، آقای جان کری وزیر امور خارجه‌ی آمریکا با هیئت همراهش به هاوانا رفت و سفارتش را در هاوانا افتتاح کرد. وقتی پرچم آمریکا بالا می‌رفت و دروازه‌ی نسیم کناره‌ی اقیانوس اطلس، ستاره‌هایش را به رخ دشمن قدیمی می‌کشید، با خودم فکر کردم آینده کوبا چگونه خواهد بود؟ قضاوتی نمی‌کنم که بهتر است یا بدتر، این را خود کوبایی‌ها باید بگویند و تاریخ، اما هر چه هست دیگر شبیه کوبای

امروز نخواهد بود. کوبایی که هنوز روح فیدل با همه‌ی کهنسالی‌اش در آن حضور دارد، کوبایی که هنوز «چه» قهرمان رویاهایش است، کوبایی که یکی از آخرین مظاهر دیگرگون بودن است... من دوست دارم این کوبا را ببینم، نه کوبایی که مثل جاهای دیگر دنیا پراز مک‌دونالد و کی‌اف‌سی است. من دوست دارم بر دیوارهای شهرهایش عکس چه‌گوارا را ببینم نه جاستین بیر را...

چند روز بعد خطر جدی‌تر شد. باراک اوباما هم قرار شد برای ملاقات با نول کاسترو به هاوانا برود. شک نداشتم که روند تغییرات و آمریکابیزه شدن سرعتی بیش از پیش خواهد گرفت. باید می‌جنیدم، اگر امسال هم به کوبا نمی‌رفتم، معلوم نبود تا سال دیگر چه میزان تغییرات در آنجا صورت بگیرد و بگذرد. کوبا می‌تواند از دام کاپیتالیسم برهد و همچنان شبیه جاهای دیگر نباشد. باید می‌جنیدم و می‌رفتم. باید آخرین یادگاری‌های استقلال را می‌دیدم و ثبت می‌کردم. کوبایی‌ها با همه‌ی دشواری‌هایی که در شصت-هفتاد سال اخیر از سر گذرانده‌اند اما همچنان به عنوان مردمی مستقل و ویژه از آنها یاد می‌شود. در این کتاب شرح ملاقات من با آنها را می‌خوانید، در یک بازه‌ی زمانی بیست‌روزه در مارس و آوریل ۲۰۱۶. در این سفر علاوه بر اقامت در هاوانا به دو شهر ترینیداد و وینا سیرم سفر کردم که شرح‌شان در کتاب آمده است. همچنین تا حد امکان عکس‌هایی را هم ضمیمه‌ی مطالب کرده‌ام که مطمئنم مثل همیشه با این انتقاد روبرو خواهد شد که چرا سیاه‌وسفید است. و مثل همیشه باید این پاسخ را بدهم: نه رنگی چاپ کردن کتاب هزینه‌های آن را بالا می‌برد و قدرت خرید بخشی از سربلایان کتاب را که عمدتاً جوانان و دانشجویان هستند، پایین می‌آورد. پس عکسین را داشته باشید تا بعد.

مثل همیشه خوش‌فکری دوست عزیزم نیما سلیمی، مدیر نشر مثلث، در به ثمر رسیدن این کتاب نیز مؤثر بوده است که جا دارد از او تشکر کنم. همچنین سپاسگزاری می‌کنم از حبیب ایلون، طراح گرافیک کتاب که همکاری با او برایم تجربه‌ی شیرینی بود.

درست در آخرین روزهای تدوین کتاب، خبری همه جهانیان را به خود جلب کرد: « فیدل کاسترو قهرمان انقلابی کوبا در نود سالگی درگذشت. » درگذشت او برای مردم کوبا از اهمیتی ویژه برخوردار بود. چه برای آنها که او را بزرگ‌مردی انقلابی می‌دانستند و چه برای آنها که او را عامل عقب‌ماندگی کوبا می‌خواندند. بدون قضاوت درباره‌ی کاسترو، باید گفت او یکی از تأثیرگذارترین شخصیت‌های تاریخی قرن بیستم بود که با مرگش پرونده آرمان‌خواهی به بسته‌شده هم‌بستگی نزدیک‌تر شد.

منصور ضابطیان

زمستان ۱۳۵۹

